

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์และสังคมมาก เพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาคนให้มีความรู้ เสริมสร้างสติปัญญา เป็นแนวทางในการหาเลี้ยงชีพที่สุจริต และจะได้เป็นพลเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพของประเทศชาติต่อไป ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองในทุก ๆ ด้าน ดังที่ วิจิตร ศรีสอาน กล่าวไว้ว่า "การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายต่างก็เน้นถึงความสำคัญของการศึกษา ในฐานะที่เป็นจักรกลสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคน (Manpower)"¹

การพลศึกษาก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคด้วย และมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการศึกษาแขนงอื่นเลย เพราะการพลศึกษาจะช่วยพัฒนากำลังคนโดยตรง ซึ่งการพลศึกษาจะช่วย "ส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์"² ซึ่งในแผนการศึกษาชาติ ฉบับปีพุทธศักราช 2520 ได้กล่าวในตอนหนึ่งของความมุ่งหมายของการศึกษาว่า "เพื่อให้มีบุคคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ"³ เมื่อประชาชนในชาติมีสุขภาพอนามัยดี ผลที่

¹วิจิตร ศรีสอาน, "สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการทางการศึกษาของประเทศไทย" วารสารศุนย์ศึกษา 16 (พฤษภาคม 2512) : 9.

²ฟอง เกิดแก้ว, ประวัติพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช, 2520), หน้า 1.

³คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2520), หน้า 1.

ตามมาก็คือ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มีการพัฒนา สามารถทำให้ผลผลิตของประเทศชาติได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะพลเมืองอันเป็นทรัพยากรสำคัญ มีสุขภาพอนามัยดีนั่นเอง ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าววา

"วิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงาม และมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมที่ใดเลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้ ฉะนั้น การพลศึกษาอาจจะแตกต่างจากการศึกษาแขนงอื่นบางก็ตรงสื่อกลาง (medium) ที่นำมาใช้ในการศึกษาหรือการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมในคานาประสบการณ์ในคานากิจกรรมพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมหรือปฏิบัติจริง ๆ และการที่นักเรียนจะเกิดการ เรียนรู้ก็เฉพาะต่อเมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วมโดยตรงด้วยตนเองเท่านั้น"¹

วิริยา บุญชัย กล่าววา

"พลศึกษา หมายถึง การศึกษาโดยใช้ร่างกายเป็นสื่อ ซึ่งวัตถุประสงค์ของการศึกษาสามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยใช้เวลาอันน้อยใหญ่ ๆ ในการรวมกิจกรรมหรือพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้เยาวชนมีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลาง"²

ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่า การพลศึกษามีส่วนสำคัญและมีความจำเป็นต่อวงการศึกษ การดำรงชีวิต และต่อการพัฒนาประเทศไทยมาก สมควรที่เราจะต้องปลูกฝังให้เยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนได้เรียนรู้และเห็นคุณค่า เพื่อว่าเมื่อเขาพ้นวัยเดาเรียนไปแล้วจะได้รู้จักเลือกกิจกรรมทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับตนเอง

¹วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 2.

²วิริยา บุญชัย, การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 3.

แต่การที่เราจะให้ทุกคนเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการพลศึกษาได้นั้น เราจะต้องเริ่มจัดการเรียนการสอนตามโรงเรียนให้ไ้ผลเสียก่อน นับตั้งแต่เริ่มต้น คือ ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับสูงสุด คือ ระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนได้ เรียนรู้ศึกษาให้เข้าใจถึงคุณค่าอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการพลศึกษา การที่จะทำเช่นนั้นได้จะต้องมีปัจจัยหลายประการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก หลักสูตรพลศึกษา ประมวลการเรียนการสอน และที่สำคัญที่สุด คือ ครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ ฌานิต บิลมาศ กล่าววว่า

"การเรียนการสอนพลศึกษาจะสำเร็จได้ช่วยดักต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร จุดมุ่งหมาย แผนการสอน และที่สำคัญที่สุด คือ ครูพลศึกษาซึ่งจะเป็นผู้นำและทำให้โครงการนี้สำเร็จไปได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ จะทำให้เด็กได้มีพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมปัจจุบัน"¹

และ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ กล่าววว่า

ครูพลศึกษานับว่ามีควมสำคัญในวิชาที่พลศึกษาเป็นอย่างมาก การที่วิชาพลศึกษาจะมีประโยชน์ต่อนักเรียนหรือไม่มากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับว่าครูพลศึกษาสามารถจัดหรือสอนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนได้รับประโยชน์หรือไม่มากน้อยเพียงใด ถ้าครูสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาให้มีการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับประโยชน์จากการพลศึกษามาก ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนประชาชนทั่วไปก็จะเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาของการให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป แต่ถาหากการสอนวิชาพลศึกษาของครูตรงกันข้ามกับที่กล่าวนี้ โรงเรียนหรือผู้มีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนก็คงจะเลิกสนับสนุน หรือจัดให้มีการเรียน

¹ ฌานิต บิลมาศ, "คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 1.

การสอนวิชาพลศึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียนก็ได้¹

ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษามีความสำคัญต่อวิชาพลศึกษามาก เพราะครูพลศึกษานับว่ามีความสำคัญเปรียบเสมือนหัวใจที่จะทำให้การพลศึกษาบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ ฉะนั้น ครูพลศึกษาควรจะมีจำนวนเพียงพอทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยมีอัตราส่วนที่ใกล้ชิดส่วนกับจำนวนผู้เรียน ครูพลศึกษานอกจากจะมีคุณสมบัติต่าง ๆ ทั้งในด้านส่วนตัวและในดานวิชาการที่ควรจะมีอยู่แล้ว ควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์เป็นที่เชื่อถือได้ สามารถดูแลและรับผิดชอบในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

โดยเฉพาะปัจจุบันนี้การพลศึกษาได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น คือ ได้มีการเรียนการสอนพลศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษา จนกระทั่งถึงในระดับอุดมศึกษาแล้ว ทำให้มีความต้องการครูพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น สถาบันการผลิตครูต่าง ๆ เริ่มผลิตครูพลศึกษามากขึ้นทั้งระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทางพลศึกษาเหล่านั้นออกไปรับใช้สังคมได้อย่างดีและเป็นครูที่ดีต่อไป

แต่อาจมีผู้สำเร็จการศึกษาออกไปเป็นครูพลศึกษาบางส่วน ซึ่งอาจจะเป็นเพียงส่วนน้อยที่มีคุณสมบัติไม่พร้อมที่จะเป็นครูพลศึกษาที่ดีได้ และเข้ามามีบทบาททำให้วงการพลศึกษาต้องคางพรอยไปด้วย ดังที่ พลเอกประภาส จารุเสถียร กล่าวว่า "ครูที่ทำการสอนจำนวนไม่น้อยขาดคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับประชาชนเป็นไปในทำนองนายจ้างกับลูกจ้างมากกว่าครูกับศิษย์ ทำให้ความกตัญญู กตเวทิตะ และความเคารพเชื่อฟังผู้มีอาวุโส ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ดีของไทยมาแต่เดิมต้องเสื่อมคลายไป"²

¹วรศักดิ์ เพียรชอบ, "หลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ 6 (ตุลาคม 2523) : 3.

²ประภาส จารุเสถียร, พลเอก, "แนวความเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับการฝึกหัดครู" วิทยาสาร 32 (22 สิงหาคม 2515) : 13.

สิ่งนี้เป็นที่ตระหนักแก่สถาบันผลิตครูพลศึกษาฯ จึงได้มีการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อกำหนดแนวทางการผลิตครูพลศึกษา จากผลการประชุมสัมมนา ที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตครูพลศึกษา ดังนี้

1. สถาบันที่ทำการผลิตครูพลศึกษาควรมีปรัชญาปณิธานการผลิตครูพลศึกษาที่แน่นอน ดังนี้คือ ต้องการให้ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรม มีเจตคติ และมีศรัทธาในวิชาชีพ สามารถที่จะพัฒนาสังคมได้ตามอุดมคติของวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง

2. สถาบันแต่ละแห่ง ควรมีวัตถุประสงค์ของการผลิตครูพลศึกษาของตนไว้อย่างชัดเจน อย่างน้อยที่สุด เมื่อครูพลศึกษาสำเร็จออกมาแล้วควรมีความสามารถดังต่อไปนี้

- ก. มีความรู้ในวิชาการโดยทั่วไป สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อม
- ข. มีความรู้และทักษะทางด้านพลศึกษา สามารถสอนและจัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาของโรงเรียนให้บรรลุตามเป้าประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ค. มีวิสัยทัศน์ของการเป็นครูพลศึกษา สำนึกในความสำคัญของบทบาท และหน้าที่ตลอดจนความรับผิดชอบของครูพลศึกษาที่พึงมีต่อนักเรียน
- ง. มีบุคลิกภาพดีและปฏิบัติตามอุดมคติของวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
- จ. ยึดมั่นในคุณธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพพลศึกษา

ฉ. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ¹

นอกจากนี้ สุพิตร สมานีโต ได้กล่าวไว้ว่า

การผลิตครูพลศึกษาได้มีการพิถีพิถันเป็นพิเศษเพื่อให้ได้ตัวบุคลากร
พลศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูงสุด การผลิตครูพลศึกษาจะกระทำโดยตรงเป่า
หมายมากยิ่งขึ้นถ้าจะได้พิจารณาสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ความสมัครใจของผู้เรียนจะต้องมีการประชาสัมพันธ์และแนะนำ
ให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงอาชีพพลศึกษาอย่างละเอียด
2. ความรู้ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนในระหว่างที่ทำการศึกษา โดยคำนึงถึง
หลักที่ว่าจะต้องเป็นการเตรียมผู้เรียนให้กลับไปช่วยแก้ปัญหาของสังคมที่มี
อยู่ในปัจจุบัน โดยแก้ปัญหาเพื่อความสุขของตนเองและส่วนรวม สถาบัน
การศึกษาก็จะต้องมีความคิดที่ว่า วิชาการความรู้ที่ผู้เรียนฟังจะใคร่รับนั้นมิ
ใช่มาจากครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว ต้องคำนึงอยู่เสมอว่า ความรู้นั้น
เกิดไคหลายทาง เช่น จากครูผู้สอน ตัวผู้เรียนคนควาเอง ผู้ร่วมชั้นเรียน
และจากแหล่งคนควาต่าง ๆ ตลอดจนเหตุการณ์ประจำวันที่จะฟังได้
3. การติดตามผล คือ ผู้เรียนที่จบการศึกษาออกไปยังสังคมแล้วก็
เป็นหน้าที่ของสถาบันที่จะคอยสอดส่องเอาใจใส่ต่อผลผลิตนั้นว่าเป็น
ประโยชน์ต่อสังคมหรือไม่ หรือผลิตผลที่ออกไปนั้นมีปัญหาสิ่งใดเกี่ยวกับการ
ดำรงอาชีพทางพลศึกษา²

ดังนั้น ในการที่สถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ ผลิตครูพลศึกษาออกไปรับใช้สังคมโดย
คำนึงถึงคุณภาพ จึงถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การพลศึกษาเจริญขึ้นได้
แต่การที่จะทำให้ได้ดังกล่าวนั้น จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีปัจจัยอื่นที่มาช่วยเสริมสร้างอีกมาก

¹สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทย, "รายงานการ
สัมมนาเรื่อง หลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาและสุขศึกษาในประเทศไทย" ระหว่างวันที่ 24-
25 สิงหาคม 2522, วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ 6 (มกราคม 2523): 2.

²สุพิตร สมานีโต, "แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมโปรแกรมพลศึกษา" วารสาร
สุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ 4 (มกราคม 2521) : 66-67.

มิใช่มีแต่เพียงนโยบายหรือหลักการเท่านั้น สถาบันผลิตครูพลศึกษาต่าง ๆ ควรวางแผนทางร่วมกัน และพยายามสรรหาสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นมาช่วยให้การเรียนการสอนของนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาสำเร็จออกไปเป็นครูพลศึกษาที่มีคุณภาพดี สถาบันผลิตครูพลศึกษา จึงเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อวิชาชีพพลศึกษาอย่างมาก เพราะคุณภาพของครูพลศึกษา เป็นผลผลิตจากสถาบันผลิตครูพลศึกษา ซึ่งจะมีผลสะท้อนถึงคุณภาพของการเรียนการสอน ในโรงเรียนอีกทอดหนึ่งด้วย และย่อมหมายถึงความมีสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชนในชาติ ฉะนั้น เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนนิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ให้ได้ผลดีขึ้น ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาทั้ง 4 สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาการเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนิสิต นักศึกษาของอาจารย์พลศึกษา กับนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ของทั้ง 4 สถาบัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งจะศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร โดยครอบคลุมปัญหาด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการใช้หลักสูตร
2. ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3. ปัญหาการสอนของอาจารย์
4. ปัญหาการเรียนของนิสิต นักศึกษา
5. ปัญหาการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
6. ปัญหาการใช้แหล่งคนควา
7. ปัญหาคานการวัดและประเมินผล

ขอตกลง เบื้องตน

ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลที่ไ้จากการตอบแบบสอบถามของอาจารย์พลศึกษา และนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้และ ตรงกับความเป็นจริง

ประโยชน์ที่จะไ้รับจากการวิจัย

1. เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคการศึกษาพลศึกษาเป็นวิชาเอก อันจะเป็นแนวทางในการขจัดปัญหาต่าง ๆ ใ้หน้อยลง
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษา การจัดบริการ คานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อเป็นแนวทางแกอาจารย์ผู้สอนได้ปรับปรุงการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาคนควาและวิจัยต่อไป

คำจำกัดความของการวิจัย

หลักสูตรวิชาพลศึกษา หมายถึง หลักสูตรวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา อาจารย์พลศึกษา หมายถึง อาจารย์ที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในสถาบัน ทั้ง 4 แห่ง

นิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา หมายถึง นิสิต นักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอกอยู่ในสถาบันทั้ง 4 แห่ง

อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ สถานที่ ตลอดจนวัสดุที่อุปกรณ์ที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอน

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยหรืออาจารย์ผู้สอนในวิชาต่าง ๆ ได้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนในวิชาต่าง ๆ

แหล่งคนควา หมายถึง หอสมุดของมหาวิทยาลัย หรือของคณะ ที่นิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

การวัดและประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาในหลักสูตรวิชาเอกพลศึกษา ในมหาวิทยาลัยทั้ง 4 สถาบัน